

eller ikke; men imidlertid er det et Udvalg, som er traadt sammen efter Forsamlingens Valg, og som dog maa ansees at være ikke aldeles ubekjendt med Gjenstanden, hvorom der handles — om ikke et saadant Udvalgs Mening, som ikke paa nogen Maade er bleven meddelt i Forsamlingen, ikke dog maa ansees at være omtrent den Mening, som hersker i Forsamlingen (Frølund: Nei!). Det ærede Medlem siger: Nei, jeg har hensillet det til Ministeriets Overveielse; jeg mener, at det er en Overveielse, som det paahviler Ministeriet at gjøre, og jeg troer, at Ministeriet vil komme til den Slutning, som jeg har fremsat. Det ærede Medlem mener: Nei; vi ere altsaa i denne Sag uenige; men det gjør ikke videre til Sagen; dermed er det endnu ikke afbeviist, at det, jeg har sagt, er det Rigtige. Den ærede Taler, som jeg nærmest svarer, har meent, at det var urigtigt, fordi man derved vilde paalægge ethvert Medlem i Forsamlingen et altfor besværligt Arbejde, naar Medlemmerne skulde høre sig over alle de Punkter, som de ikke vare enige med Udvalget om. Jeg skal hertil bemærke, at det naturligviis maa beroe paa ethvert Medlem, hvorvidt han finder sig besværet til at høre sig, om han deler den Mening, som Udvalget har fremsat; men naar der kun er Tale om et eneste Spørgsmaal, om Regnskabs Afslutning til samme Tid som Finantsaaret, forekommer det mig, at det ikke er for meget fordret, at de enkelte Medlemmer høre sig om, hvorvidt de dele Udvalgets Anskuelse om denne Sag. Den Sætning, som, saavidt jeg veed, enhver lovgivende Forsamling altid har anseet som noget absolut Givet, at et Regnskab kun er rigtigt, naar det slutter sig til Finantsaaret, forekommer mig saa indlysende, at det skulde undre mig, om noget Medlem vilde udtale sig derimod; jeg kan derfor ikke finde, at det skulde være noget uoverkommeligt Arbejde for Forsamlingens Medlemmer at høre sig om, hvorvidt de samstemmede med Udvalget eller ikke. Det maa yderligere bemærkes, at den ærede Taler aldeles ikke indlob sig paa dette Spørgsmaal; han talte kun om Sætningen i dens Almindelighed, men han anvendte den ikke i dette Tilfælde. Det forekommer mig, at han ikke blot burde have holdt sig til Sætning-

gen i dens Almindelighed, men at han, for at bidrage Sit til, at Ministeriet kunde komme til Kundskab om, hvorvidt der var nogen Uoverensstemmelse mellem Udvalget og Forsamlingen, da han havde Ordet, tillige burde have udtalt sig om selve Spørgsmaalet; jeg har ingen Tvivl om at dersom han havde hørt sig, vilde han have erklæret sig enig med Udvalget i, at Regnskabet bør afsluttes til samme Tid som Finantsaaret. Den ærede Taler gif dernæst over til at omtale Ministeriets Stilling ligeoverfor Statsrevisionen eller rettere de Udtalelser, som jeg havde brugt om, at det var beklageligt, at Ministeriet ikke havde taget Hensyn til den Forbring af Revisionen, at Regnskabet bør afsluttes paa samme Tid som Finantsaaret. Han formeente, at det var uberettiget af mig at udtale en saadan Dom over Ministeriet; han meente endogsaa, at jeg derved kom i Uoverensstemmelse med, hvad hele Udvalget havde hørt i Betænkningen, idet han gjorde opmærksom paa, at Udvalget havde anerkjendt, at Ministeriet havde været meget forekommende med at meddele Oplysninger. Jeg skal i saa Henseende henvise til Betænkningen, til det samme Sted, som er paapeget af den ærede Taler, og hvori Udvalget anerkjender, at der i Ministeriets Besvarelser fremtræder, i det Hele taget, en Bestræbelse efter at give tilfredsstillende Oplysninger og efter, saavidt Ministeriet anseer det foreneligt med de tilstedeværende factiske Forhold, at komme Revisionen imøde. Her er altsaa det Punkt, hvorom det dreier sig. Dette Udtryk „de factiske Forhold“ er brugt med Overlæg; det bethyder Regnskabsvæsenets Tilstand med Hensyn til, at Regnskaberne ikke ere afsluttede paa samme Tid som Finantsaaret. Der er altsaa, saavidt jeg skjønner, aldeles ingen Uoverensstemmelse mellem mine Ytringer og hvad der findes i Udvalgets Betænkning. Udvalget har talt om Ministeriets Besvarelser, men det har tillige udtalt sig med megen Bestemthed i Betænkningen Pag. 7 ved 15de og 17de Antegning om det Spørgsmaal, som foreligger, om det er hensigtsmæssigt, at Regnskabet ikke afsluttes til samme Tid som Finantsperioden. Udvalget har ikke troet, at det, at man anerkjendte Ministeriets Besvarelser, stod i den mindste Strid med, at man udtalte,